Ч. 27. Второк 6 (19) лютого 1901. Рік XI.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

(*Справи парляментарні. — Похорон кор. Милана. — Про македоньский комітет — З Хіни.*)

Палата послів має тепер з причини пущеня кількадневні парляментарні ферии. В часі тої перерви мають вести ся дальші переговори в справі німецких інтерпеляций. Коли не доведуть до успіху, президент палати повідомить єї о своім рішеню. Кажуть, що президент рішить справу в той спосіб, що такі інтерпеляциї будуть відчитувати ся в німецкім перекладі, а оригінальний зміст буде долучувати ся до стеноґрафічного протоколу, як прилога. — Politik потверджує, що дотеперішні переговори в справі ненімецких інтерпеляций не принесли успіху, тому полишено рішене президентови палати. Президент — після Politik — рішить імовірно так, що інтерпеляциї і внесеня можуть вносити ся в язиках славяньских, однако в протоколї будуть поміщувані лише в німецкім язиці. Одна і друга сторона годить ся на то. В посольскій палаті відбула ся в середу конференция бюра палати для установленя проґрами діяльности на теперішну сесию. На послїднім тайнім засїданю палати забули, що після реґуляміну, також протокол з тайного засїданя мусить бути сейчас верифікований. В наслїдок того показала ся конечна потреба скликати друге тайне засїдане на середу.

Поїзд з тїлом короля Милана прибув до Карловиць о годині $11^1/_2$ перед полуднем. В містї панував великий рух. З околиць і з подальших сторін прибуло дуже богато осіб. В Земуни стояв вже окремий поїзд і ждав на перевезене гостий з Сербії. В Крушидолї, де похоронена також кн. Любица, вказав один з найстарших мешканців, що був на єї похороні місце, де єї похоронено. Справді найдено там єї домовину. Домовина деревляна, була вже розпукла, тїло було добре удержане. Перли і шовкова одїж були ненарушені, лице не змінило ся. Побіч княгинї похоронено і короля Милана. Поїзд з тїлом короля приймив на двірци іменем правительства бан хорватский. Коли войско віддало почестні сальви, рушив жалібний похід через місто, почім домовину перевезено до Крушедолу. — Сербске правительство сперш таїло, що тїло короля Милана буде похоронене, після єго послїдної волї, в Крушедолї а не в Сербії. Білгородскі часописи з 14 с. м. оповістили навіть порядок похорону, який вчера т. є. в недїлю мав відбути ся в Білгороді. Однако тяжко було укрити правду і між Сербами настало велике обурене, що перший король Сербії має спочити за границею. Уважають они то за ганьбу. Сербів, котрі хотїли удати ся на похорон, сербска полїция не пускала за границю.

Після віродостойних вістий, порушив російский амбасадор в Царгородї, Зіновієв, на послїдній авдиенциї у султана справу положеня в Македонії і обширно обговорював ворохобничі підбурюваня македоньского комітету. Амбасадор зганив турецкі власти в Македонії за їх байдужність супротив ворохобників і поручав, аби против аґітаторів виступати з всею строгостию, поручаючи рівночасно, що Росия — наколи би прийшло до кровавих борб між войском турецким, а Македонцями — буде держати ся невтрально. Дальше заявив амбасадор, що Болгария втратила симпатиї Европи з причини підпираня македоньских комітетів. — З Софії доносить Бюро Райтера: Супротив донесень софійских часописий, немов би президент міністрів Петров застановив діяльність македоньских стрілецких товариств на зазив віденьского кабінету, заявляє урядова часопись „Свет“, що не Австро-Угорщина, але инші великі держави, між ними також Росия, зажадали рішучо придавленя тих товариств, що загрожують мир на балканьскім півострові.

З Пекіну доносить льондоньский Times з 15 с. м.: Войскові власти зарядили, аби для охорони чужих посольств вибудувати міжнародну кріпость вздовж цїсарскої палати. Всї сусїдні будинки і цїсарска палата мусять бути зрівнані з землею. Вибудоване тої кріпости буде переведене як найскорше, ще перед поворотом цїсарского двора до Пекіну. Приватні хіньскі доми, положені довкола посольств забрано. Нїмцї і Французи забрали великі простори ґрунтів і цїлком не гадають заплатити за них властителям. — Всї ті насильства і розбишацкі походи европейских войск в провінциї Печілї, впливають на то, що хіньске населенє чим раз більше роз'ярює ся на чужинців а хіньске правительство винаходить всїлякі хитрости, аби проволїкати мирові переговори.

---

20)

## ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(*З анґлїйского — Конана Дойлї*).

(Дальше).

Звичайний британский батько родини коли читав зрана свою ґазету, не богато думав о сїй події, але межи купцями і в Сїті зрозуміли зараз єї значінє. Не лиш по всіх, що займали ся торговлею, пішов великий переполох, але перенїс ся також і на торговлю в полудневій Африцї. На біржи було й тілько бесїди, що о сїй події і всїляко говорили о тім, який вплив зробить ся вість на диямантових полях. Фуґґер, батько диямантового промислу, говорив як-раз о тій справі, коли до него прибіг малий, дуже рухливий чоловік, іменем Ґольдшмідт. Він був дуже занепокоєний, бо спекулював дорогими каменями, і як-раз закупив був їх богато, в тій надії, що ціна піде в гору, та став розпитувати Фуґґера. Відтак звернув ся до Джірдльстона.

—Дайте менї спокій! — сказав Джірдльстон, відпихаючи від себе малого чоловіка своїми довгими костистими руками. — Чи можу поговорити слївце з вами, пане Фуґґер?

— Чому би нї?! — відповів торговельник диямантів. Джірдльстон був на біржи звістною личностию, котрого всї загально поважали.

— А Ви що кажете на ту вість? — спитав він довірочним голосом. — Як гадаєте, чи то вплине на цїну в Африцї.

— Чи вплине на цїну? Папоньку, коли то покаже ся правдою, то для африканьских копалень настане руїна. Сама вість обнизить цїну о яких пятьдесять процент.

— О так богато! — сказав на то купець з добре уданим здивованєм. — Я зажурив ся, бо мій син єсть там. Якась примха єго напала а я дав єму волю. Чей не дасть ся зловити.

— Може скорше бути, що він когось зловить — відрубав Фуґґер. Він мав нераз дїло з Езрою Джірдльстоном, і хитрість молодого купця зробила немиле вражінє на него.

— Бідний хлопчище! — сказав батько. — Він ще молодий і за мало має досьвіду. Маю надію, що все єсть в порядку. — Він покивав зажурений головою і пустив ся домів, але в дусї радував ся дуже, бо був тепер певний, що вість вплине на цїну так, як він того сподївав ся, і фірма африканьска буде збирати плоди того шаленого підприємства.

18.

Езра Джірдльстон розмістив ся був в двох компатах центрального готелю в Кімберлє, і своїм щедрим угощуванєм виробив собі був велике значінє у виднїйших горожан малого міста. Єго сила і мужеска краса позискали були єму велике поважанє, а єго фізична здібність так притягнула була до себе копальників диямантів, що всї старші торговельники, котрі доси мали ніби якийсь монополь в торговли, зачали завидувати єму. Так осягнув він свою цїль і імя єго стало було дуже популярне в кождім таборі, почавши від Вальдекс Плянт аж до Кавудс Гопе. Він мав свою головну кватиру в Кімберлє, але мимо того їздив по всїх копальнях. Вже від довшого часу він в души гнївав ся і дивував ся, що нема ще й слїду сподїваної вісти з Анґлиї.

Одного красного дня вернув він був з довгої їзди, і волочив ся по обідї по улицях міста, з панамским капелюхом на голові і циґаром в устах. То було дня 23. жовтня, і він був вже майже десять недїль в кольонії. Від коли приїхав, запустив був бороду. Впрочім був такий самий, як ми єго бачили в Льондонї, поминувши хиба лиш то, що єго опалене лице набрало було здоровійшої краски. Видко, що житє на диямантових полях єму послужило.

Коли він так ішов улицею Стокдаль, перейшов попри него якийсь чоловік, що вів пару змучених і вкритих порохом коний, з котрих звисала упряж, яку они несли на собі. За ним ішов другий, котрий вів таку самісеньку пару коний, а відтак ще й третий. Они вели конї до стайнї.

— Галльо! — крикнув Езра, котрого нараз взяла якась цїкавість — а то що за конї?

— То як-раз приїхала почта.

— Почта з Капштадту?

— Ага!

Езра прискорив кроки і завернув із Стокдаль-Стріт на Майнстріт, котра єсть головною улицею в Кімберлє. Опинив ся був саме перед редакциєю ґазети „Вістника з над ріки Валь і ґазети копалень диямантів“, де перед дверми стояло множество людий. Той „Вальский Вістник“ була то лихо редаґована ґазета

# Новинки.

*Львів дня 18 го лютого 1901.*

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** надала титул професора о. Йос. Ляманови римо-кат, катихитови при школї реальній в Тернополи і іменувала о. Вікт. Більского заступником римо-кат. катихита для ґімназиї в Стрию, Каз. Гайзера управителем 2-кл. школи на передмістю „Дольна“ в Самборі, Ел. Раковецку управителькою 5-кл. школи женьскої в Гусятині. Ник. Лозиньского старшим учителем 6-кл. школи мужескої в Городенці, Март. Войнаровича управителем 2-кл. школи в Яблонові і учителями 1-кл. шкіл: Йос. Мілера в Кранцберзї, Йос. Фаснахта в Гійску і Гр. Матвійчука в Звинячи.

— **Новий тарнівский епископ.** Wiener Ztg. оповіщує: Цїсар іменував крилошанина римо-кат. капітули митрополичої у Львові дра Льва Валенґу римо-кат. епископом в Тарнові.

— **Доповняючі вибори** одного члена ради повітової в Камінцї струмиловій з куриї сїльских громад розписала Президия ц. к. Намісництва на день 20 марта, двох членів з міст на день 21-го марта, а одного члена з більшої посїлости на день 22 марта.

— **Населенє міста Львова** разом з передмістями виносить після послїдного обчисленя конскрипцийного бюра 159.459 осіб.

— **Загальні збори тов. „Прозьвіта“** відбудуть ся в сали „Народного готелю“ в Самборі в середу дня 20-го лютого с. р. О 10-ій годинї відбуде ся богослуженє в місцевій церкві, а відтак о 11-ій розпічнуть ся збори з обширною програмою о справах господарских і просьвітних.

— **Місто Тернопіль** разом з передмістями Гаї великі і малі, має після найновійшого спису 28.644 душ без войска. Войска стоїть в Тернополи до 1300 людий.

— **Фальшівники банкнотів.** В Линцу арештовано онологди кілька осіб, котрі підрабляли австрийскі банкноти на 10 зр.

— **Рух поїздів** на шляху Коломия-Стефанівка здержаний з днем 14 с. м. з причини снїжних заметий, відкрито нинї на ново.

— **Фабрика для перерібки торфу** має стануги в околици Коломиї з основним капіталом одного мілїона корон. Фабрика буде приготовляти річно 3.600 ваґонів опалового торфу, з чого 3.000 ваґонів замовили дирекциї зелїзниць.

— **Скажений пес** появив ся дня 12-го с. м. в Горлицях в часї торгу, перебігши попередно села Устє руске, Климківку Ропу, Шимбарк і Ропицю польску, де покалїчив кількоро людий і богато псів. В самих Горлицях покусав також кількоро людий, заки удало ся его убити. Покалїчених людий вислано до заведеня дра Буйвіда в Кракові а псів повибивано.

— **Опришок.** Видко, що давні опришки в Росиї ще не перевели ся. В селї Калинівцї на Волини викрито такого опришка, котрий в спілцї з своєю жінкою убив до кількох лїт 24 людий і обрабував їх. Опришка зрадила его власна дитина, кількалїтний синок. До того убийника, котрий був звичайним робітником на фільварку, впросив ся був послїдними часами якийсь гончар. Опришок его убив. Дитина щось о тім розповідала людем, а ті знов дали знати до війта, і так справа викрила ся. При ревізиї у того робітника знайдено покровавлену одїж, а в скрини богато тисячів рублїв походячих з розбою. Опришок признав ся, що до двох чи трох лїт убив разом з своєю жінкою на Волини, в Бесарабії і Херзонщинї 24 людий.

— **Ревучий лев.** З Монахова доносять про таку подїю: В однім із тамошних великих шинків поміщених в пивници, роздав ся одної недїлї страшенний крик. Якийсь грубий басовий голос став кричати на цїлий великий шинок, що він не хоче за свої гроші піни, лиш пива. То додало охоти і другим гостям і так зачали всї страшенно ревіти. Розлючений шинкар викинув тогди того, що розпочав той крик, за двері, а до того ще запізвав его перед суд за галабурду і нарушенє домашного спокою. Суд увільнив галабурдника і розсудив справу так: Весь крик викликав сам шинкар, бо в его пивници саме над бочкою стоїть написане:

Реви як той лев з пустинї<br>
Скоро мало у склянчинї!

(Дословно по нїмецки: Brülle, wie ein Löwe brüllt, wenn Dein Krug nicht voll gefüllt). Обжалований по правдї сказавши держав ся лиш строго домашного правила, а склянки не були повні, як то посьвідчили сьвідки і так наливані зпід чопа, що платило ся о третину більше як діставало ся.

— **Місто засипане піском.** В пустини Гобі, може яких 200 кільометрів від Хотану, а 50 кільометрів від пісковатого степу, відкрив шведский подорожник Свен Гедін місто засипане піском котре тамошні жителї називають іменем Такля Мокан. Около місця, широкого на 3·4 кільометрів задержало ся ще досить добре около 100 домів Будинки суть побудовані з тополевого дерева а стїни городжені і облїплені глиною. Ті розвалини, подібно як і в Помпеї, показують дуже красну штукатурову роботу. Доми, положені на всхід, мають по найбільшій части таке улаженє, як у водних млинах, але тепер на кілька миль дороги довкола нема нїгде ріки. Знайдені там статуи і написи показують, що місто се було побудоване здаєсь, на богато лїт перед рождеством Христовим.

— **Красна троїтелька.** Перед судом присяжних в Орлеанї у Франциї закінчив ся оногди послїдний акт страшної трагедиї, котрої героїнею стала ся молода і красна покоївка Шарльота Сален, на замку Сен-Моріс-сір-Авейрон. В тім замку служив молодий городник Люи Роберт. Він був жонатий і жив собі щасливо та спокійно зі своєю молодою жінкою в хатї недалеко замку. Его теща була прачкою в замку, отже цїлий родинї поводило ся добре. Але „красній Шарльотї“ здавало ся, щоРоберт як раз її до пари, і она стала залицяти ся до него, зачіпати его, аж він еї поцїлував, ну, та й полюбив. Він зачав їй купувати всїлякі дарунки, дав їй годинник, ланцушок на шию, шовкову сукню і гроші. Остаточно довела она до того, що Роберт став вже думати о тім, як би то красно було, щоби они побрали ся. Ба, але тому плянови стояло на перешкодї двоє людий: Робертова жінка і Шарльотин дуже честний батько. Одного дня прийшла Шарльота в гостину до свого батька і принесла ему із замку смачної потравки з курят, а в день по тім тато Сален помер. В кілька днів опісля померла і Робертова жінка. В замку вся служба знала, що Шарльота любить ся з Робертом, і стала зараз розповідати, що старий Сален і Робертова жінка не померли природною смертию, лиш що їх хтось строїв. О тім довідала ся жандармерия і суд. Відкопано зараз тїла померших, а лїкарі пізнали, що їх строєно аршеніком. „Красна Шарльота“ згладила

---

друкована на лихім папери, але одно число коштувало лиш шість пенсів, а за інсерати платило ся почавши від сїм шілїнґів і шість пенсів аж до одного фунта. Під ту пору був еї редактором якийсь П. Гектор О'Флягерті, котрий ось як робив: Коли почта в понедїлок привезла льондоньскі ґазети, котрим було вже два місяцї, він ві второк з як найбільшою безсторонностию витинав з них все, що лиш могло мати для него якусь вартість. В середу цїлий день проклинав трох мурииньских хлопців, що помагали ему складати а в четвер видавав нове число „Вальского Вістника“ і „Ґазету диямантових копалень“. Три прочі днї запивав ся, але в понедїлок пив знову лиш содову воду і займав ся лїтературою.

Бувало досить рідко, щоби „Вістник“ викликував аж таку цікавість, що люди збирали ся перед редакциєю. Длятого Езрі серце забило ся сильно, коли він то побачив і длятого кинув циґаро та пустив ся бігцем, щоби чим борше прибічи до тої товпи.

— То чого люди так збігли ся? — спитав він.

— Почта принесла нові вісти — сказав один з тих, що стояли коло него. — Важні новини!

— Які новини?

— Ще не знаю.

— А хтож казав щось о тих новинах.

— Візник.

— Де він?

— Не знаю.

— А хтож знає?

— О'Флягерті.

Тепер стали всї кричати, щоби О'Флягерті вийшов і якийсь розлючений чоловік, з червоним, надутим лицем і кострубатим волосєм показав ся в дверох.

— Ну, якого чорта хочете? — крикнув він підносячи гусяче перо до людий. — Чи не соромно Вам? Не маєте що лїпшого робити лиш стояти під дверми честної редакциї?

— Що нового?

— То вам треба щось нового? — гримнув О'Флягерті ще більше розлючений як перед тим. — А ви не можете купити собі за шість пенсів „Вістник“ і довідати ся з него, що нового? То така ґазета — я не повинен би того й говорити, — що як би она виходила в Льондонї, то закасувала би всї „Телеґрафи“ та „Хроніки“. А ви замість взяти ся до якоїсь роботи, вистоюєте на улици та хочете змусити чоловіка, щоби він вам за дармо то сказав, що знає.

— Я Вам щось скажу — відозвав ся якийсь хлописко, що виглядав як дикий і стояв на самім передї між людьми — стулїть пушку і не ганьбіть людий, а нї, то буде Вам і цїлій Вашій редакциї біда. Ми чули щось о якихсь важних новинах, то й прийшли сюди щоби довідати ся, але ми не з тих, що хотїли би даром. Я гадаю, що то чей буде зовсїм справедливо, коли кождий з нас дасть Вам по шість пенсів, бо тілько коштує Ваша ґазета, а Ви нам відтак скажете, що стало ся.

О'Флягерті подумав хвильку. — То такі новини, що варті для кождого по шілїнґови — сказав він бо то для ґазети велика страта, як би еї новини скорше розійшли ся.

— Добре, ми не від того — сказав копальник диямантів. — А ви що на то, люди?

Зібрані стали щось муркотіти між собою і очевидно згодили ся на то, бо незадовго пішов з рук до рук соломяний капелюх з широкими крисами, а коли прийшов до О'Флягертіго, був до половини повен срібних гроший. „Вістник“ нїколи перед тим так не розходив ся як тепер, бо підчас тої розмови зібрало ся було кілька сот людий.

— Дякую Вам, мої панове — сказав редактор.

— Ну кажіть, які новини? — відозвала ся нетерплива товпа.

— Я ще не отвирав мішка, але зараз его отворю. Що буде, то там знайде ся. Чуєш Біль, чорт би тебе спік, де почтовий мішок?

На ті слова вибіг хитрий малий Кафер з брунатним почтовим мішком, а пан О'Флягерті шукав поволи, за що один або другий з товпи закляв ему.

Пан О'Флягерті з великим спокоєм наложив собі на ніс очицї і став уважно розкладати ґазети, щоби перша сторона була на передї.

— Тут маєш Standard і Times — говорив він до свого помічника подаючи ему всїлякі ґазети, — а тут маєш „Посланника з Капу“ — там мабуть буде. — Відтак відкашляв він, як звичайно люди, що хотять щось в голос читати.

— Табо кажи вже раз, старий? — відозвали ся голоси з товпи.

— Вісти у Веллінґтонї — то не то, правда? Німеччина і Ватикан — Оплата мита в Порт Елїзабет — Росийскі поступи в середній Азиї — ага! От єсть — Велике відкритє покладів диямантових.

— То й єсть — заверещала товпа; — кажіть най, чуємо!

То був голос перестраху у тих людий а лиця їх стали поважні і зажурені, підчас коли они споглядали на того, що стояв на порозї редакцийного льокалю і читав.

В Росиї відкрито поклади диямантів — читав О'Флягерті — котрі, як доносять з достовірного жерела, перевисшають всї, які лиш доси були. Загально припускають, що то відкритє, скоро оно потвердить ся, зробить ду некористний вплив на африканьский торг. лиш витяг „Посланника“ з льондоньских новин.

Серед товпи зробив ся великий рух. — А більше нема о тім нїчого?

— Ось пізнїйше видане, мастер — відо-

зі сьвіта і свого рідного батька і Робертову жінку отруєю на щури. Роберта і Шарльоту засуджено на ціле житє до тяжких робіт.

— **Померли:** Теофіль Гарасимович, краєвий інспектор управи тютюну в Сараєві, дня 14-го с. м. в 46-ім році житя; — Александер Кльоченко, висл. контрольор податковий, дня 11 с. м. в Станиславові, в 79-ім році житя.

---

## ТЕЛЄҐРАМИ.

**Відень** 18 лютого. В суботу відбула ся довша рада міністрів під проводом дра Кербера. В раді взяли участь всї міністри.

**Софія** 18 лютого. Болгарский наслідник престола кн. Борис занедужав небезпечно на запалене легких.

**Любляна** 18 лютого. Вчера дало ся тут чути сильне землетрясенє.

**Відень** 18 лютого. До Fremdenblatt-у доносять, що посілість, яку набула Австро-Угорщина в Тієнтсіні, лежить в сусідстві російскої посілости, а напротив італійньскої.

**Будапешт** 18 лютого. Після поголосок делеґациї мають ся зібрати в часї парляментарної перерви вже в цьвітни.

**Брукселя** 18 лютого. З мешканя тутешного голяндского посла викрали невислїджені доси злочинцї в часї неприсутности посла пачку обіймаючу політичні документи.

**Вашинґтон** 18 лютого. Між Росиєю а Сполученими Державами заносить ся на цлову війну. Сими днями має бути оголошений указ царский, котрим підносить ся цло від американьских машин о 50 процент. Америка вивозила доси до Росиї за 30 міліонів машин.

## Надіслане.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим лїком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по єго смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть єго зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тїсто і не цукроватїє так як мід правдивий. Хто би хотів мати знаменитий мід, нехай напише до П. Корінeвича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

---

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. Книга довжників | . . . аркуш | по | 10 сот. |
| 2. Замкненя місячні | . 2 аркуші | „ | 5 „ |
| 3. Інвентар довжників | . аркуш | „ | 5 „ |
| 4. „ вкладників | . „ | „ | 5 „ |
| 5. „ уділів | . . . „ | „ | 5 „ |
| 6. Книга головна | . . . „ | „ | 10 „ |
| 7. „ ліквідацийна | . . „ | „ | 10 „ |
| 8. „ вкладок щадничих | „ | „ | 10 „ |
| 9. „ уділів членьских | „ | „ | 10 „ |
| 10. Реєстр членів | . . . . „ | „ | 10 „ |

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.



зав ся малий Кафер, котрий дуже пильно уважав на дати.

О'Флягерті розложив ґазету і лиш засвистав з дива. — То напечатано грубими буквами і займає майже цїлу передну сторону. Можу вам прочитати лиш заголовки, бо мусимо брати ся до дїла і лагодити окреме виданє. Там знайдете все подрібно; оно буде за кілька годин готове. От дивіть ся, якого то наробило шуму. — Редактор обернув при сих словах ґазету до людий і показав ряд великих, чорних заголовків слїдуючого змісту:

Російскі поклади диямантів.
Незвичайне відкритє Анґлійця.
Грозяча руїна промислови капляндскому.
Великий спадок цін.
Погляди льондоньских часописий.
Основне справозданє.

— Щож ви на то? — відозвав ся О'Флягерті з тріюмфуючою міною, як би то єго самого обходило. — Але тепер треба менї брати ся до роботи а ви в невдовзї будете все мати в руках. Ви повинні дякувати Богу, що маєте між собою когось такого, котрий може діставати найновійші новини. Бувайте здорові! — Сказавши то, побіг він назад до своєї редакциї, а товпа стала розходити ся малими громадками, котрі волочили ся улицями і розмахували з собою розкладаючи при тім руками. Езра Джірдльстон чекав, аж всї розійдуть ся, а відтак зайшов до бюра „Вістника".

— Чого ще хочете? — спитав О'Флягерті гнївливо. То був чоловік, що вічно був роздразнений.

— Чи маєте, ще одно число тої ґазети?
— А як би й мав? Що дасте?
— Пів соверена.
— Цїлий соверен.

— Давайте сюди! і Езра Джірдльстон вийшов з бюра з докладним справозданєм в руцї. В готели прочитав він ту статию дуже поволи і з великою розвагою. Видко, що зміст вдоволяв єго, бо він усьміхав ся часто, коли читав. Коли скінчив читати, зложив ґазету і сховав до кишенї. Відтак казав осїдлати собі коня і поїхав до сусїдного міского округа „Дітоатспан, щоби там подати ту вість.

Езра мав дві причини, щоби того вечера в жовтни гнати поперез рівнину. Насамперед хотів на власні очи і уши переконати ся, яке враженє зробить та вість на інтересованих, а відтак закортїла єго тота погана приємність, яку має завсїгди злобний чоловік, коли приносить якусь недобру вість. Они може й довідались були чогось о тій вісти, але не здаєсь, щоби знали вже все подрібно. Ніхто не знав того лїпше як молодий Джірдльстон, що тота вість з Европи мала неодному капіталїстови принести руїну і нужду, що тисячі надій мали бути знищені, що она для тих людий, з котрими він зносив ся, значила біду й нужду. Мимо того серце било ся в нім з радости подібно як і у єго батька в Льондонї, а коли він гнав конем серед ночи, та не видержав, щоби не викрикувати з радости.

Дорога з Кімберлє до Дітоатспан була нерівна і грудиста, але місяць сьвітив ясно і молодий купець міг їхати нею без труду. Коли виїхав на вершок малого горбика, почерез котрий ішла дорога, побачив в долині під собою сьвітла в малім місточку. Була десята година, коли вїхав до міста, і переконав ся зараз, що вість вже й туди була зайшла, як він того сподївав ся. Перед реставрациєю Ґрікаленд зібрало ся було богато копальників, що розмахували живо з собою. Сьвітло смолоскипів осьвічувало яскраво людий в кольорових сорочках та їх поважні бородаті лиця. Здавало ся, як би там зійшов ся цїлий табор, а з їх перепуджених лиць та придушених голосів можна було легко пізнати, що справа не була для них байдужна.

(Дальше буде.)

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1900 після середно-европ. год.

### Зі Львова

| посп. | особ. | |
|---|---|---|
| відходить | | **День** |
| | 6·25 | До Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Ковове |
| | 6·35 | „ Іцкан, Букарешту, Радівців |
| | 6·30 | „ Підволочиск в Підзамча |
| 8·30 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·40 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·00 | „ Скольього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ Підволочиск в гол. двірця |
| | 9·35 | „ Іцкан, Сопова, Берґомету |
| | 9·53 | „ Підволочиск в Підзамча |
| | 10·20 | „ Белзця, Рави, Любачева |
| | 11·25 | „ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| 1·55 | | „ Підволочиск в гол. двірця |
| 2·08 | | „ „ „ Підзамча |
| | 2·15 | „ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| 2·45 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе |
| 2·55 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Скольього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$. |
| | 3·15 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 3·20 | „ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$. |
| | 3·26 | „ Брухович „ „ „ „ |
| | 3·30 | „ Ярослава |
| | | **Ніч** |
| 12·50 | | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·30 | | „ Іцкан Констанциї, Букарешту |
| | 4·10 | „ Кракова, Хирова, Коросна |
| | 7·48 | „ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 6·10 | „ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа |
| | 6·30 | „ Кракова, Відня, Берна, Варшави я Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 6·13 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни |
| | 6·50 | „ Лавочного Мункача Хирова |
| | 7.25 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 7·10 | „ Тернополя в гол. двірця |
| | 7·33 | „ „ „ Підзамча |
| | 9·12 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| | 10·40 | „ Іцкан, Гусятина, Радовець |
| | 10·50 | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·00 | „ Підволочиск, Бродів в гол. двірця |
| | 11·23 | „ „ Грималова в Підзамча |

### До Львова

| посп. | особ. | |
|---|---|---|
| приходить | | **День** |
| | 6·10 | З Кракова |
| | 5·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·46 | „ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$. |
| | 7·10 | „ Зимноводи „ „ „ „ |
| | 7·45 | „ Янова (головний дворець) |
| | 8·05 | „ Лавочного „ „ |
| | 8·00 | „ Тернополя на Підзамче |
| | 7·40 | „ „ „ гол. дворець |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·50 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 11·45 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·55 | „ Іцкан, Черновець, Станиславова |
| | 12·55 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·35 | | „ Кракова, Відня |
| | 1·15 | „ Скольього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$. |
| 1·45 | | „ Іцкан, Станиславова |
| 2·20 | | „ Підволочиск на Підзамче |
| 2·35 | | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·15 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·46 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·00 | „ Сокаля |
| | 5·45 | „ Кракова |
| 5 55 | | „ Чернівців |
| | | **Ніч** |
| | 12·05 | З Скольього, Калуша, Борислава |
| 12·20 | | „ Черновець, Букарешту |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·12 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 3·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 9.23 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{6}$ до $^{30}/_{7}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята |
| | 7·.4 | „ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ |
| | 8·50 | „ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева |
| | 8·28 | „ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$. |
| | 9·45 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 10·00 | „ Іцкан, Ковови, Підвисокого |
| | 10·12 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець |
| | 10·30 | „ „ на гол. дворець |
| | 10·15 | „ Лавочного. Хирова, Пешту |

**ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано.** Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).